

ΚΑΡΚΙΝΙΚΟΝ Η ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Παρά τῇ ἐν Ἀνδριτσαίνῃ βιβλιοθήκῃ ὑπάρχει βιβλίον, ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον, πρῶτον τοῦ πολυμαθοῦς Ἀμβροσίου ἱερομονάχου τοῦ Παμπέρεως, τυπωθὲν ἐν Βιέννῃ τῷ 1802, ἀφιερωθὲν δὲ παρ' αὐτοῦ τῷ αὐτοκράτορι πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Α'.

Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζομεν τὴν ἐν μέσῳ τοῦ νάρθηκος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ναοῦ «Ἡ ἁγία Σοφία» ἐπιγραφὴν, καρκινικῶς ἀναγινωσκομένην,

«*Nīfor agomēmata, mē mōnan ōfir.*»

ἦν ἀποδίδουσιν εἰς Ἅγιον Γρηγόριον, τὸν Ναζιανζηνόν. Ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ, τοῦ μᾶλλον πολυθρυλλήτου καρκινικοῦ στίχου, ἀπαντῶσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ πάνυ εὐάριθμοι οἶον, οἱ ἐξῆς ἐκ τῶν ἀπαρβακιστοτέρων τῶν ἀρχαίων·

«Ἦδες μοι Διὸς ἄρα πηγὴ παρὰ σοί, Διομέδη.

Ἴερά σά παρὰ χεῖλῃ, Ἥλιε, χαρὰ πάσα ῤεῖ.

Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.»

Ἐπίσης καὶ ὁ ἐν τινι ἀρχαίᾳ Μονῇ ἐπὶ ἱαματικῆς κρήνης γεγλυμμένος ἐξῆς στίχος·

«Νοσῶ σὺ θς ἧ ἱαμα, Ἰησοῦ, σῶσον.»

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ τέως γνωστά. Ἦδη ὅμως θαυμάζομεν δλόκληρον βιβλίον, τὸ ἐν λόγῳ τοῦ ἱερομονάχου Ἀμβροσίου τοῦ Παμπέρεως, τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ πρὸς θν ἀφιερουταὶ ἐμμέτρως καὶ καρκινικῶς περιγράφοντος καὶ διὰ τὴν ὑπομονὴν πρὸ πάντων τοῦ χαλκευτέρου ἐκείνου κληρικοῦ ἐκπληττόμεθα. Ἴδου ὀλίγοι στίχοι ἐξ αὐτοῦ·

«Νέαν ἄσω μελίφωννον, ὦ φίλε, μῶσαν ἀνν

Ἄ σά ῤητὰ Μακεδῶν ὧδε καματῆρ' ἄσα

Ναὶ ἔπει τράνωσα ἄ σά ἄσων ἀρτιέπειαν.

ΩΝΑΞ, εἰς θ ἔθετό ΤΕ ΘΕΟΣ ἐξ ἄνω,

Σὺ ὀρθῶς, ἔπει δῶς, ὦ διέπες ὦ θροῦς.

Ἄ τεὰ ἀτάρ, ἔπει ἐπέρατα ἄε τὰ,

ΣἩ χρῆ νομῆ, ὦ ἄλς λαῶ ἧ Μονάρχης.

Ἄρα χύδην ἦνι ὁ νέμων νῶ μενοινην, ἦδὺ χαρῆ·

Ἄετὲ, ἧ ἄσαι ἄ ΣΑ, ἧ ἔτεα.»

κλπ. κλπ.

Ἐν Ἀνδριτσαίνῃ ἀ. 7ῆριου 1882.

Α. Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

Ἐφορος τῆς ἐν Ἀνδριτσαίνῃ Βιβλιοθήκης.